TAJNA DODEKAEDRA

Znanost ni danas još nema decidirani odgovor na formu i funkciju dodekaedra kojeg se može naći u zonama dosezanja rimskih ruina pa sam tako jedan primjerak, pronađen u Burgenlandu, imao u svojim rukama. Proučavao sam ga i stvorio neke predodžbe ponajprije o samom sebi, na primjer, što bih ja napravio da stoljećima promatram Mjesec? Ovih dana podsjetio me na nešto jako aktualno. A to aktualno, poprilično je nestabilno: ako je prirodno, onda se to priroda brani od čovjeka, ako pak nije, ako je stvoreno umjetno, onda je kontradiktornost – opet je svijetu prirode učinilo medvjeđu uslugu, Jadranom slobodno plivaju kitovi.

No, ovdje nemam nakanu lamentirati. Među posljednjim mojim blogerskim objavama je i misao o trenutnom raspoloženju naše civilizacije, pa sam, između ostalog napisao: „…ali, što ako te civilizacije više ne bude, što ako joj podvežemo jajnike?“ Poput starogrčke, nestat će i moderna demokracija, protuprirodnost postulata „ostanidoma“, što nesvjesno uzroči većim potencijalom gledanja televizije, gdje čak ni tu kontradikcija ne popušta: umjesto medijski priželjkivanog zamagljenja, mi obični smrtnici, samo još bolje vidimo, po tiku lica u stanju smo prepoznati nakanu sugovornika, istine i laži, prikrivene i stvarne ciljeve, narod bi kazao „muljanja“, vezana uz demokracije posrnule u teške neekonomske oblike korupcije.

Jednostavno – bolje vidimo, vid je izoštreniji. U raspravi o spašavanju nacionalne ekonomije, u živom trokutu ne smiju se naći dva profesora ekonomskih znanosti, i taj famozni „treći čovjek“, ministar gospodarstva, koji dolazi iz inženjerstva elektrotehnike. Uz svo uvažavanje, morate poznavati Ekonomsku povijest, Ekonomsku geografiju, Elemente statističke metode, Matematske metode za ekonomske analize, Teorije ekonomskih sistema, Historiju ekonomske misli, Javne financije... Dakako, premda to ne znači ništa, može se biti uspješniji od strukovnog profesora, a možda smo i zastarjeli, konzervativni u idejama promišljanja, ali to ne smije biti! Ne samo da ne smije, nego tik na licu odjednom sve razotkriva, vidi se nesigurnost, pogled u profesora sugovornika je studentski, ali sve može! I baš zato će propasti. A sjećam se tih zidova, kad sjedite u kabinetu i izvlačite cedulju s pitanjima, pa bila to i Ekonomika turizma, za kojeg danas nemamo rješenja. Usto, ni krava nema, industrija je pobrisana mokrom krpom.

Okrivimo ga, kriv je krnje, kriv je dodekaedar! Vremena su, međutim, imala i svoga Zolu, svoj *J'accuse*, danas to nije moguće, jer, Bože moj, demokratska su vremena, svemoć sloboda. Ali, da se ne bismo krivo razumjeli, nije kriva jadna demokracija, nego opet čovjek koji ju siluje i ne popušta pod pritiskom ega. Koliko li samo naraste, u nekoliko godina *vlaste*!?

Ergo, paradoks se pretvorio u paradigmu, paradigma je postala paradoks, parlamentarizam je zamijenio struku, znanost je zamijenio „biznis“, a gdje je biznisa... tu je i sve-tkovina, i svatko-vina! Upravo ono davno uočeno pitanjem – biste li upravljali zrakoplovom? „Da, vrlo rado, samo pokažite kako se polijeće“ – ne i kako se prizemljuje! A danas su svi zrakoplovi prizemljeni. A narod je lijepo kazao: „Daj dite materi!“ Ili će nekompetencija ući u Domove starih, pa onda naravno da nitko neće biti kriv, jer kriv je krnje-dodekaedar – antički instrument za čišćenje i oporavljanje zdravstvenih sustava! Jer, ako je umjetan, a stvorila ga jest ljudska ruka, za cilj sigurno ima onemogućavanje ugroze njezine visosti – demokracije, u čije ime se i danas sudjeluje u svim oblicima uništenja čovjeka suvremenih društava. Prodali su nam robu koju je i Sokrat zbacio sa sebe!

Htio bih zato još o principu spužve. Promislimo, kako su nestajala drevna znanja? Kreiralo se, ulagalo u knjižnice, a onda bi, svjesno ili psihopatski, potpalili vatru. Danas se znanje sabire i prikuplja u tražilicama. I jednog će dana netko pritisnuti crveno dugme. *Deleted*! Jednostavno – spužvom upijete svu vodu, onda rukom izađete izvan barke, i „ožmete“, sva voda iscijedi se i vrati u ocean! Jednom će opet dospjeti u znanje.

Što nam preostaje, koja je tajna dodekaedra!? **Mjesec mjeseca** – ljubav! Ili, kako je komentirao radove našeg tima kolega Miro:

„…u jednom trenu palo mi je na pamet da ono što otkrivate nije stvar ljudi i njihove genijalnosti, nego energija koje ih privuku na određenim mjestima; obrasci i mreže koje otkrivate, možda osim očiglednih gradova, mjesta i slično, otkrivaju svojevrstan energetski krvotok skriven od (moderne?) svijesti; možda ste iz sfere nevidljivoga izvukli silu koja „tjera“ puževe da grade kućice u zlatnom presjeku, stabla da se po njemu granaju (čak planine i mora da se po njoj raspoređuju!!). Silu koja sve „tjera“ na suradnju (svjesno ili nesvjesno) s njom.“

10. 5. 2020.

MJESEC MJESECA

moja je ljubav rasla u cvijeću a
moje se oči nisu predale nikada
moje su pjesme sabrane u oblak
a iz mojih klijetki danas ne kiši

ljubav besana sanjarska
dok mjesec slijedi putanju noći
sad je samo obnevidjeli pogled
što luta sobom i traži svoje oči
*
ovo nisam ja
to nije moja koža
moja koža je slijepljena
moja koža sam ja
tamo u dalekoj sobi

u toplini dviju koža
moja koža je sijamska
stvar
*
ako kažem vatra si
vatra se može ugasiti
ako kažem zrakom si
nikad te neću vidjeti
ako kažem, o zemljo
ti ćeš reći, teci vodo

u nizu lakonskih misli
gromade su te oči
raj, zeleni raj
*
kao da tihi Don ulazi
razodijeva ljubavnike
zvuci traže uporište
očî se nadaju kambriju

Prvotisak: I.Š.